

# SVATÝ MIKULÁŠ

*Scénka*

*pro vypravěče, Mikuláše, 3 děvčata („ženy“) a několik chlapců („kněží“)*



---

Vypravěč: V tyto dny chodí po našich ulicích, vesnicích i městech velké množství různých Mikulášů. Spolu s nimi andělé, čerti, nebo i jiné pohádkové bytosti. Některému Mikuláši chybí mitra s křížem nebo berla, jiný vypadá spíš jako Děda Mráz.

Kterého Mikuláše ale dnes oslavujeme my? Přece toho svatého biskupa, co opravdu žil ve 3. století. Neměl lehký život, a přitom nezahořkl, ale byl plný lásky a milosrdenství. Už když byl malý chlapec, zemřeli mu rodiče a stal se sirotkem. Rodiče mu zanechali mu velké jmění, ale bohatství ho nezkazilo, naopak! Všechno, co zdědil, užíval k dobrému a rozdával potřebným.

- - - - -

*Na scénu jde naříkající otrhaný muž.*

Muž: Co já si počnu? Tři dcery na vdávání, a v kapse ani groš. Doma je přece nenechám. Snad je budu muset prodat nějakým bohatým pánům... Já ubohý otec, co s námi bude!

*Chytá se za hlavu a odchází. Na scénu přicházejí tři ženy.*

- - - - -

1. žena: Slyšela jste, tetko, jaké štěstí potkalo toho chudáka? Představte si: nic neměl, a teď strojí jednu svatbu za druhou! Jak je to možné?

2. žena: Ale jděte, copak vy nevíte, že mu pomohl mladý Mikuláš, ten sirota, co po rodičích zdědil bohatství a teď ho rozdává?

3. žena: A to on dává jen tak, cizím lidem?

2. žena: No, baže, vždyť to není poprvé. Já jsem o něm toho už slyšela! A představte si, on to dělá všechno potají, aby ho nikdo nechválil!

3. žena: Tak to je jistě světec, nebo blázen.

- - - - -

Vypravěč: Mikuláš byl opravdu skromný. Aby unikl lidské chvále, vydal se na pouť do Svaté země, na místa, kde žil a trpěl Pán Ježíš. Na zpáteční cestě se zastavil v Městě Myra.

- - - - -

*Kněží se radí.*

1. kněz: Ctihodní bratři, víte, že máme těžký úkol: vybrat nového biskupa pro naše město Myra. Takový je v naší době zvyk, že biskupa volíme. Jak to ale udělat, aby to byl opravdu dobrý biskup?

2. kněz: Prosme Pána Boha, ať nám sám ukáže, koho máme zvolit. Ať nám dá nějaké znamení!

3. kněz: Ano, třeba jako když apoštolové volili nového apoštola na uprázdněné místo po Jidášovi. Modlili se, a pak losem zvolili Matěje.

1. kněz: Třeba by to mohl být ten člověk, který ráno přijde do kostela jako první.  
2. kněz: To je dobrý návrh! Pojďme se modlit! A uvidíme, kdo přijde.

*Odeberou se dál, pokleknou k modlitbě a ztichnou.*

*Přijde Mikuláš v klerice a poklekne.*

- - - - -

1. kněz: Buď Bohu chvála! Kdo jsi, dobrý muži? Pán tě právě povolal za biskupa města Myry.  
Mikuláš: Mne? ... To ne, to jste si museli splést, to není možné!  
2. kněz: Ale ano, je to Boží znamení. Jen pojd' a připrav se rychle na svěcení.

*Oblékají Mikuláše do biskupského oděvu.*

- - - - -

Vypravěč: Zvolili opravdu dobře. Biskup Mikuláš byl skutečně vzorem dokonalé lásky, dobrotы a štědrosti. V srdci měl velkou víru v Boha. Jeho slova mocně působila, protože každé slovo evangelia sám poctivě žil. Stále žil s Kristem, jakoby ho viděl na každém kroku a v každém člověku. I když zemřel, lidé na něj nezapomněli a vyprávěli si o jeho skutcích. Chodili k jeho hrobu a svěřovali mu svoje starosti. Říkali si: „Když byl tak milosrdný za svého života, co teprve po své smrti?“ Lidé poznávali, že biskup Mikuláš na ně nezapomíná, že se za ně u Boha přimlouvá.

Později byly Mikulášovy ostatky přeneseny do Itálie do města Bari, kde byl pro ně postaven krásný kostel. Svatého Mikuláše si zamilovali lidé na celém světě. U nás v České republice je mu zasvěceno víc než 100 kostelů a kaplí. O svátku svatého Mikuláše se mnozí za Mikuláše přestrojují a dělají druhým lidem radost, zvláště dětem. A ti lidé, kteří biskupa Mikuláše nejvíc pochopili, ho napodobují celý rok dobrými skutky, kterými se nechlubí.

- - - - -

*Na scénu přicházejí opět tři ženy a povídají si:*

1. žena: Ten jim ukázal, tenkrát, jak táhlo to císařské vojsko a začalo loupit kolem Myry. Lidé proti nim chtěli bojovat, ale Mikuláš je všechny uklidnil a porovnal obyčejným slovem.  
2. žena: ... obyčejným, obyčejným... Právě, že nebylo obyčejné! Z Mikuláše znělo vždycky slovo Boží, a oni jistě cítili, že je v něm Boží síla. Proto tak rychle poslechli.  
3. žena: A nebo tenkrát, jak odhalil toho falešného soudce, který se nechal podplatit a odsoudil na smrt tři nevinné lidi! Už bylo před popravou, když tam Mikuláš přišel! A jak se soudce třepal strachem, že ho udají císaři!  
2. žena: Ale Mikuláš žádal víc než trest. On chtěl, aby se soudce polepšil. A dokázal to!  
1. žena: A slyšely jste, jak tenkrát Mikuláš zachránil celé město před smrtí hladem?

3. žena: Musely bychom tu být určitě mnoho dní, kdybychom chtěly vypočítat všechny jeho dobré skutky. O některých ví jen Pán Bůh. Zdá se mi, že Mikuláš už přichází! Zazpívejme mu všichni nějakou písničku!

*Mikuláš pozvolna přichází. Zpěv libovolné písně – zpívají všichni přítomní.*

Například „Mikuláš dobré srdce má“: [http://mojeduha.cz/soubor/Hej\\_mistre/ak\\_6.pdf](http://mojeduha.cz/soubor/Hej_mistre/ak_6.pdf)

Mikuláš: Milé děti a všichni, co jste tady! Pěkně vás vítám a jsem rád, že se s vámi setkávám. Jak vidíte, v životě se mohou stát různé nečekané věci. Mohl bych vám dlouze vyprávět o všem, co jsem zažil. Mohl bych vám dávat různé rady, jak i vy můžete být dobří a svatí. Ale místo toho vám prozradím jedno jednoduché pravidlo, které je nejdůležitější: CHTÍT TO, CO CHCE BŮH. Pak se nemusíte vůbec ničeho bát.

Děti, protože jste se o to určitě po celý rok snažily, rozdám vám teď malé dárky (rozdají vám andělé...).

*Mikuláš může svou řeč libovolně přizpůsobit místním podmínkám, pokud se chce dotknout něčeho, co je pro děti nebo pro farnost důležité.*

- - - - -